

Skarga wniesiona w dniu 11 lipca 2006 r. — Republika Portugalii przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-183/06)

(2006/C 212/64)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Republika Portugalii (Lisbona) (Przedstawiciele: L. Fernandes, pełnomocnik, C. Botelho Moniz, adwokat oraz E. Maia Cadete, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Wspólnot Europejskich z dnia 28 kwietnia 2006 r. zatytułowanej „decyzja Komisji z 28/IV/2006 o wyłączeniu z finansowania wspólnotowego określonych wydatków poniesionych przez państwa członkowskie z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR)”, w części, w jakiej stosuje wobec Portugalii korektę finansową 100 % w sektorze lnu, w wysokości 3 135 348,71 EUR.
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejszą skargą zaskarża się decyzji Komisji Wspólnot Europejskich z dnia 28 kwietnia 2006 r. zatytułowanej „decyzja Komisji z 28/IV/2006 o wyłączeniu z finansowania wspólnotowego określonych wydatków poniesionych przez państwa członkowskie z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR)”, w jakiej stosuje wobec Portugalii korektę finansową 100 % w sektorze lnu, w wysokości 3 135 348,71 EUR, w ramach systemu stworzonego przez rozporządzenie Komisji (EWG) 1164/89 z dnia 28 kwietnia 1989 r. dotyczącego szczegółowych zasad dotyczących pomocy dla lnu i konopi. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Dz.U. L 121 z 29.4.1989.

Skarga wniesiona w dniu 14 lipca 2006 r. — Komisja przeciwko Internet Commerce Network i Dane-Elec Memory

(Sprawa T-184/06)

(2006/C 212/65)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: L. Ström, pełnomocnik, wspierany przez P. Elvingera, adwokata)

Strona pozwana: Internet Commerce Network i Dane-Elec Memory

Żądania strony skarżącej

- wezwanie stron w celu ich pojednania, albo
- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną oraz
- tytułem żądania głównego zasądzenie od spółki Dane-Elec Memory wypłaty na rzecz Komisji kwoty 55 878 euro powiększonej o odsetki za zwłokę z tytułu gwarancji;
- tytułem żądania ewentualnego, zasądzenie od spółki ICN zwrotu zaliczki w kwocie 55 878 euro wypłaconej przez Komisję powiększonej o odsetki za zwłokę z tytułu niewykonania zobowiązań umownych tej spółki w ramach projektu Crossemarc;
- obciążenie strony przegrywającej sprawę kosztami postępowania zgodnie z art. 69 § 2 regulaminu;
- zarządzenie niezwłocznego wykonania wyroku, niezależnie od odwołania i bez kaucji;
- zastrzeżenie dla skarżącej wszelkich innych uprawnień i środków procesowych, a w szczególności prawa do podwyższenia żądanej kwoty.

Zarzuty i główne argumenty

Wspólnota Europejska, reprezentowana przez Komisję, zawarła w dniu 28 lutego 2001 r., między innymi ze spółką Internet Commerce Network (ICN), umowę IST-2000-25366 w celu wdrożenia i wykonania projektu „Cross-lingual Multi Agent Retail Comparison — Crossemarc” w ramach programu badawczego, rozwojowego i pokazowego w dziedzinie technologii społeczeństwa informacyjnego (IST) 1998-2002 ⁽¹⁾. Listem gwarancyjnym podpisanym w dniu 1 września 2000 r. spółka Dane-Elec Memory, spółka-matka ICN, udzieliła gwarancji wykonania zobowiązań umownych tej ostatniej wobec Komisji w ramach umowy IST-2000-25366.

Komisja wypłaciła kontrahentom biorącym udział w projekcie, w tym ICN, zaliczkę na poczet wynagrodzenia za pośrednictwem koordynatora projektu, NCSR „Demokritos”. Następnie koordynator zażądał od ICN jej części projektu, zgodnie z określonym w nim podziałem zadań. Część ta nie została wykonana, a przedstawiciel ICN poinformował koordynatora o napotkanych przez tę spółkę trudnościach finansowych, w związku z czym ten ostatni zwrócił się do spółki Dane-Elec Memory, gwaranta zobowiązań ICN. Prezes spółki Dane-Elec Memory poinformował, że ICN zamierza wycofać się z projektu i zwrócić zaliczkę. Nie otrzymawszy potwierdzenia wycofania z projektu i zapewnienia zwrotu zaliczki na piśmie, koordynator projektu oraz Komisja zażądały od ICN zwrotu wypłaconej zaliczki. Ponieważ żądanie to pozostało bez odpowiedzi, zwrócono się do Dane-Elec Memory o wypłatę z tytułu gwarancji, zgodnie z jej zobowiązaniami zawartymi w liście gwarancyjnym. Odmówiła ona wypłaty z tytułu gwarancji, z tego względu, że Komisja nie udowodniła niewykonania zobowiązań umownych. Odmowa ta została potwierdzona, mimo że Komisja uzasadniła swoje żądanie.

Na podstawie klauzuli pojednawczej zawartej w umowie IST-2000-25366 wiążącej ICN z Komisją oraz w liście gwarancyjnym wydanym przez Dane-Elec Memory na rzecz Komisji ta ostatnia wniosła skargę w niniejszej sprawie, mającą na celu zasądzenie od Dane-Elec Memory wypłaty na rzecz Komisji kwoty zaliczki wypłaconej ICN powiększonej o odsetki za zwłokę z tytułu gwarancji. Tytułem żądania ewentualnego skarżąca wnosi o zasądzenie od spółki ICN zwrotu zaliczki wypłaconej przez Komisję powiększonej o odsetki za zwłokę z tytułu niewykonania zobowiązań umownych tej spółki w ramach projektu Crossemarc.

(¹) Zaproszenie do składania ofert opublikowane w Dz.U. 1999, C 12, str.5

Skarga wniesiona w dniu 17 lipca 2006 r. — Air Liquide przeciwko Komisji

(Sprawa T-185/06)

(2006/C 212/66)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Air Liquide SA (Paryż, Francja) (Przedstawiciele: adwokaci R. Saint Esteben i M. Pittie)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uznanie skargi za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności art. 1(i) decyzji Komisji C (2006) 1766 wersja ostateczna z dnia 3 maja 2006 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 porozumienia o EOG (sprawa COMP/F/38.620 — Nadtlenek wodoru i nadboran), w zakresie w jakim stwierdzono w nim, że Air Liquide naruszyła art. 81 WE i art. 53 EOG między dniem 12 maja 1995 r. a dniem 31 grudnia 1997 r.;
- w konsekwencji, stwierdzenie nieważności art. 2(f) i art. 4 decyzji Komisji C (2006) 1766 wersja ostateczna z dnia 3 maja 2006 r., w zakresie w jakim dotyczą one Air Liquide;
- obciążenie Komisji wszystkimi kosztami poniesionymi przez skarżącą w związku z niniejszą skargą.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca wnosi o częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2006) 1766 wersja ostateczna z dnia 3 maja 2006 r. w sprawie COMP/F/38.620 — Nadtlenek wodoru i nadboran, w której Komisja stwierdziła, że przedsiębiorstwa będące adresatami decyzji, w tym skarżąca, naruszyły art. 81 ust. 1 WE oraz art. 53 porozumienia o EOG poprzez uczestniczenie w szeregu porozumień i uzgodnionych praktyk polegających na wymianie informacji między konkurentami, porozumieniach co do cen i mocy produkcyjnej oraz nadzorze nad wykonaniem tych porozumień w sektorze nadtlenu wodoru i nadboranu sodu.

Na poparcie swych żądań skarżąca podnosi cztery zarzuty:

W zarzucie pierwszym skarżąca stwierdza, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie, uznając okoliczności przedstawione przez nią w celu przyjęcia domniemania odpowiedzialności solidarnej Air Liquide z powodu zachowania jej spółki zależnej za wystarczające w świetle kryteriów ustalonych przez orzecznictwo oraz że w konsekwencji Komisja naruszyła zasady regulujące odpowiedzialność spółki dominującej za zachowanie spółki zależnej i w ten sposób naruszyła art. 81 WE.

W zarzucie drugim skarżąca twierdzi, że powołując się niesłusznie względem Air Liquide na domniemanie odpowiedzialności, Komisja ponadto nieprawidłowo przerzuciła ciężar dowodu i w ten sposób naruszyła prawo skarżącej do obrony.

W zarzucie trzecim skarżąca podnosi, że nawet w przypadku uznania przez Sąd, iż Komisja mogła w uzasadniony sposób domniemywać odpowiedzialność Air Liquide za zachowanie jej spółki zależnej Chemoxal, Komisja uchybiła ciężącemu na niej obowiązkowi uzasadnienia, ponieważ nie rozważyła ona żadnego z argumentów przedstawionych przez Air Liquide w celu wykazania autonomiczności spółki Chemoxal i w ten sposób obaliła to domniemanie odpowiedzialności solidarnej, które jest jedynie domniemaniem wzruszalnym.